

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

NYITÓTÉREN MEGJELNŐ KÖZLEMÉNY
5 HASÁBOS VONR 15 KR.

Nagyobb terjedelmű, mint szinte
több izbeli hirdetések alkú szerint a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: Minden beigtársért
külön 30 kr.

Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos és Csáthy
Károly könyvkereskedésben s a
szerkesztőségben. — Egyébtől a poszt-
talivalok után.

Hirdetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft. Félév re 5 ft.
Három hónapra 2 ft 50 kr.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpica s Vécsey-köz földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:

5 hasábos petit sorért 5 kr.

A miniszerelnök nyilatkozza a határörvidék kérdésében

Alkotmányosság érzete csak úgy verhet erős gyökeret a polgárak keblében, ha a törvények mind felülről, mind alulról kellő pontossággal megartatnak.

Még ha nem is jó valamely törvény, meg kell azt tartani, míg fenáll; s ha a társadalom érdekével, és a fenálló viszonyokkal ellentétben: el kell azt törölni, nehogy annak előforduló esetekben mellőzése, törvénytelen eljárás vonjon maga után.

Ez oly alkotmányos elv, mit mind a társadalmi tudomány, mind a gyakorlati élet elfogadott, fent tart; annál fogva annak igazságát megtagadni, bizonyítgatni felesleges volna.

Ezen oly tisztán áll az is, hogy alkotmányos országban, a miniszerelnök legfőbb kötelessége nemcsak magazérnök megartatni a törvényeket, hanem azoknak mind felülről, mind alulról megtartására ügyelni.

Ha maga a kormány, mely hivatta van a törvények szerinti kormányzatra, nem gondol a törvények érvényben tartásával: hogyan kívánhatja, hogy rend legyen, hogy a béke meg ne zavartassék az államot tevő különböző törvények sorában? Hogy lehetne az oly kormányok kellő tekintélye, mely vagy maga sem tartja meg a törvényeket, vagy azok áthágását könnyedén elnézi?!

A miniszerelnök felelete a képviselőház hétfői ülésében, a határörvidék kérdésében, fontos anyagot szolgáltat az afeletti vizsgálódásra, hogy a törvény bevallott meg nem tartása indokolható-e a helyzetet felvilágosító körülmények által, vagy nem? —

Tiszta Kálmán, kinek interpellációjára felelt a miniszerelnök, egyebek közt az iránt kért felvilágosítást, hogy azon legfelsőbb kéziratok, melyek a király a határörvidék polgárosítása tárgyában Kuhn közös hadügyminiszerhez intézett, — miért nem irattak alá, miért nem ellenjegyezték a miniszerelnök, illetőleg a miniszerelnök által? —

A miniszerelnök azt felelte, hogy az ellenjegyzés elmulasztása azon tért jelentette és mutatta, hogy ő Felsőleg e kérdést egészen önkérvől, önkéreményezéséből — motu proprio — intézte el; egybíránt miniszerelnök egyik legfelsőbb kézirat aláírta, s vissza a végrehajtást elrendeli.

Az 1848-ik évi III. törvénycikk 3. §-a szerint ő Felsőleg a király a végrehajtó hatalmat csak a felelős miniszerelnök utján gyakorolhatja, s minden kinevezése, minden rendelete csak úgy érvényes, ha az a Budapestben székelő egyik miniszer által ellenjegyeztetik.

A kérdéses kéziratban foglalt rendelkezés tehát, alkotmányos szempontból tekintve a dogot, az ellenjegyzés hiányából érvényesnek nem mondható.

De, ha érvényes volna is, ha a nemzetre nézve leghasznosabb adományokat tartalmazná is: állandó becsé, alkotmányos érteke nem házbán volt alkalmazva. Karjába fogózkodva köszámi indultunk.

— Van e sok munkája édes Dru-snellé? — Igen kevés ugyan mit is adnak mostanában nálunk elő? Ha egy darab fényesen meg nem bukik, buszszor ismétlik. A német színház irók panaszolnak, hogy a színházi ügyek egy visszautatító modorra bírnak. Jönnek csak ide, majd megválnak, mi a terelem? A kinek itt összekötöttéti nincsenek, vagy nem tartozik a cliquehez, az a legnagyobb képességnek sem veszi hasznát, s lángese csak gátló szögöl. A napokban egy fiatal úr gyönyörű kál vizgatókat adott át, mely tele van szellemmel, s a mellett kedélyes. Csak nem egy évig hevert az a gyönyörű igazgatójának, s csak most kapta vissza. Tegnap beszéltem az Odeon színház rendezőjével, kinek a kézirat a szerző az is enged; ez talán keresztül viszi, hogy előadják.

— Van most próba? — Nincs; az az hogy a színészek nem próbálnak, hanem nekem néhány új díszítem állítatik fel, s a színház meg lesz világítva, s meg akarom tekinteni, hogy veszi ki magát, valami kerti díszlet.

— Szabad ént elkísérem? — Igen fogok örüdni, legalább mindjárt meghallom önök véleményét.

A mint a díszlet megtekintése után, mit igen kitűnően sikerültnek találtam, a sötét folyosóra kiléptük, mely a rendező elfogadó terméhez vezetett, egy uralt találkoztunk, kinek vonasait a felhőnyaliban nem különböztethettem meg. A festész, kinek szemé már megszokta a sötétséget, felismerte emberét a megszólalás:

— Nos, hát beszél ön a rendezővel? — Köszönet ön ajánlásának, beszélhettem vele.

— S hogy nyilatkozott a színlak és fejedelme? — Megígérte, hogy átváltsa darabomat, s kért hogy pár hó múlva látogassam meg.

— No ez már kezdetek elég. Csak türelmem karján véltom volt látni. T-hát e szép hely holnap reggel fog esküdni, de kivel? — A templomból távozza egy ismerőssel találkoztam, egy festésszel, ki az Odeon szí-

lehetne már csak azért is, mert az ellenjegyzés elmulasztása fenhagyja azon lehetőséget, hogy ugyanazon uralkodó, vagy más, utána következő, épen ellenkezőképen rendelkezhet motu proprio, önkaratából, önkéreményezésére folytán.

Tehát az uralkodóknak ilyszerű jötteteiben az alkotmányos biztosíték és érzék hiányzik. — De nem is lehet az ily uralkodói eljárást az alkotmányos bíróságokban erőre venni engedni magának az alkotmányosság, s magának az uralkodónak érdekei szempontjából sem.

Ugyanis alkotmányos elv, hogy az uralkodó király nem felelős a kormányzatért, hanem felelős a kormány.

Ezért van, hogy nem tartatik alkotmányos dolognak, a király személyét bevegyíteni a kormányzatban előforduló jó, vagy rossz fordulatot tért viszonyok alkalmából.

Már pedig, ha az uralkodó önkéreményezésére folytán is rendelkezhetik; ha miniszerelnök ellenjegyzését mellőzi: amint egyfelől a kormány zavarba jöhet, tekintélyét elvesztheti, úgy másfelől a kormány, az uralkodó által tett, de a kormány tagjai által ellen nem jegyzett rendelkezésekre nézve felelősséget nem vállalhat, hanem a felelősség egész sulya az uralkodó személyére nehezedik; ami pedig már csak azért sem tanácsos, mert az uralkodó személye sérthetlensége fogalmával tökéletesen ellentétben áll a felelősségre vonatkozás.

Azon indokolás, mit az ellenjegyzés nélküli uralkodói rendelkezés nézve felhozunk a hasznosság szempontjából, hogy t. i. ezt azért volt czélzerű így tenni, mert a határörvidéki lakosság ő Felsőlegnek saját akaratú kifolyását szemlélvén az ellenjegyzés nélkül kiadott legfelsőbb kéziratokban, a magyar miniszerelnök ellen ugyan hallhatott gyauisítgatásnak, és a lehető zavarnak eleje csak így véthetett, — az alkotmányosság érdekei szempontjából tett felfogáson mitsem változtathat; s az eljárás alkotmányos tekintetéből hibásnak mondható.

Mert például az említett 1848. III. t. cz. 3. §-a világosan kimondván, hogy a miniszerelnök egyike által is alá nem írott, ellen nem jegyzett rendeletek érvénytelenek: mi sulyt fektethetünk ama, bár a legnemesebb indokból keletkezett rendeletre, mely másik ellenjegyzés nélkül kiadható kézirat által vissza is huzathatik?

De vajon épen a határörvidék lakosai, kik a fent írott törvényt ismerik, vagy ha nem ismerik, megismerhetik, érvényesnek ismerik-e azon rendeletet, melybe könnyen beléköthetnek, a törvény világos szavai mellett hárzolván? —

De, ezeken kívül, mi a miniszerelnöknek sem indokolását nem találtuk helyesnek, sem eljárát a következőketek.

Ugyanis, ha szükségesnek tartottat a határörvidék polgárosítása tekintetéből a király személyes tekintetét vetni mérelegbe alkotmányos országban, hol parlamenti kormányzás és felelős miniszerelnök van; — ha azért nem ellenjegyeztetett a legfelsőbb kézirat, hogy az ellenjegyzés ne rontson a dologon: vajon miért ellenjegyeztetett a miniszerelnök által azon kézirat, mely a határörvidék egyes részének polgárosítását elrendelő másik legfelsőbb rendelet végrehajtását tárgyalja?!

Ha elvi szempontból mellőztetett el az ellenjegyzés az alaprendeletnél, az annak foganatosítására vonatkozó mellékes rendelet mért tartatott szükségesnek ellenjegyezteteni? — S ha a végrehajtást elrendelő kéziratot csak ugyan ellenjegyezte a miniszerelnök: az azal magára vette az egész rendelet iránti felelősséget is.

És ha csakugyan alapos volt azon aggodalom, miszerint a határörvidéki lakosok közt, habár bujtogatások folytán is, azon téves felfogás uralkodott, mikép csak a magyar kormány akarja a polgárosítást, a melyvel nagyobb adóztatás fog összekötve lenni; s ha csakugyan ezen tévvelmény elenyészetté végett volt szükséges ő Felsőlegnek magának nevet alatti kiadni a rendeletet: vajon ama tévvelmény, ha létezett, elenyészett-e, a végrehajtásnak csakugyan magyar miniszer által lett ellenjegyzése bekövetkezésével?!

Az hiszszük, hogy a végrehajtási eljárás rendszerint még gyötletebb, mint maga a rendelet, mire a végrehajtást alapították.

S ha a végrehajtásnál nehézségek forognak fenn, ezeknek visszahatásnak lesz magára az alaprendeletre is, akárci által bocsátottat is az ki. — — —

Azzal rekesztjük be cikkünket, hogy az alkotmányos eljárás soha sem tanácsos mellőzni, még beszemből is haszon látszatát sem; mert az önhatalmi eljárás kétélű legyver, mi ellenünk is fordítottatik.

rály személyes tekintetét vetni mérelegbe alkotmányos országban, hol parlamenti kormányzás és felelős miniszerelnök van; — ha azért nem ellenjegyeztetett a legfelsőbb kézirat, hogy az ellenjegyzés ne rontson a dologon: vajon miért ellenjegyeztetett a miniszerelnök által azon kézirat, mely a határörvidék egyes részének polgárosítását elrendelő másik legfelsőbb rendelet végrehajtását tárgyalja?!

Ha elvi szempontból mellőztetett el az ellenjegyzés az alaprendeletnél, az annak foganatosítására vonatkozó mellékes rendelet mért tartatott szükségesnek ellenjegyezteteni? — S ha a végrehajtást elrendelő kéziratot csak ugyan ellenjegyezte a miniszerelnök: az azal magára vette az egész rendelet iránti felelősséget is.

És ha csakugyan alapos volt azon aggodalom, miszerint a határörvidéki lakosok közt, habár bujtogatások folytán is, azon téves felfogás uralkodott, mikép csak a magyar kormány akarja a polgárosítást, a melyvel nagyobb adóztatás fog összekötve lenni; s ha csakugyan ezen tévvelmény elenyészetté végett volt szükséges ő Felsőlegnek magának nevet alatti kiadni a rendeletet: vajon ama tévvelmény, ha létezett, elenyészett-e, a végrehajtásnak csakugyan magyar miniszer által lett ellenjegyzése bekövetkezésével?!

Az hiszszük, hogy a végrehajtási eljárás rendszerint még gyötletebb, mint maga a rendelet, mire a végrehajtást alapították.

S ha a végrehajtásnál nehézségek forognak fenn, ezeknek visszahatásnak lesz magára az alaprendeletre is, akárci által bocsátottat is az ki. — — —

Azzal rekesztjük be cikkünket, hogy az alkotmányos eljárás soha sem tanácsos mellőzni, még beszemből is haszon látszatát sem; mert az önhatalmi eljárás kétélű legyver, mi ellenünk is fordítottatik.

— Delisle, — de azt hiszem, hogy ez alneve lesz.

— Hangja ismerősen tetszett nekem, egy hangjegy másolóra emlékeztetett, kit ismerék, s ki engem igen érdekelt.

— Delisle ugyan zenéért, de nehezen hiszem, hogy hangjegyeket másoljon.

— Gárdáz ez iró, vagy legalább jó módu? — Penzének kell lenni, mert igen csinosan öltözötték, igen szép lakása van, s feltehetően azon bizottság elszelhet, mely azok sajátja, kik senkinek nem adósk.

— No akkor az ön Delislejének egy szakasztott mássa van.

— Megh-het.

Mánap reggel rendkívül korán felkeltem, felöltöztem, s elmentem a templomba, melyben tegnap a szép H-lemét találtam, és már, mi tures tagadás, kilállítottam. Igen csekély volt a templomban levők száma, ezek is egy mellékoltár körül állottak, hol éppen egy fiatal párt eskettek. A menyasszony a keves Heléne volt, a vőlegény pedig azon fiatal ember, kinek karján őt a Tuille-riák körében láttam, az én zubbonyos hordáromnak és hangjegyirónak szakasztott mássa. A mint az új házas-pár előttem haladt el, a templom ablakán búsító napfény épen arcukra esett, — boldogságot sugárzottak csak. Nagyobb hasonlatosságot soha nem láttam életemben, mint a mind én mind és az én emberem között volt. Gondolatomban nem lehetett boldogságot kívántam az új házaspárnak, s láttam, a mint egy csinos kocsiba ültek, mely őket tova röpíté.

Ismét elment néhány hét, a melyben sem az én zubbonyos hordáromat, sem a szép Helénét, s ott egy ismerős könyvnyomdatással találkoztam Beszéltnék egyről másról, s többi közt egy újonnan megjelent könyvről, melyben a sok nyomdaliba a közönséget mulattatta és bosszantotta.

— Ez onnan van, hogy a javítást könnyelmű, vagy nem elég képzett emberek végézik. Nyomdalomban ilyesmi nem történik, mert nekem olyan javítókomm van, hogy annak figyelmét soha egy hibá ki nem kerül, s néha ismeretével még a szerzőt is kiségti; de imé farkasról beszélünk, s

lítás iránti indítvány is az érdekelt hívek tárgyalása alá fog bocsátatni. — mely nagy horderejtű kérdés megvitatása és eldöntése a rom. kath hitvallásnak közérzetét méltán megérdemli. Kelt Debreczenben 1870. január 18.

Huzly Károly kispapost és debreczeni plebános.

A jogászabíra (febr. 5.) a meghívó levelek egy a vidék mint városunk közönségének szétküldelek, — s fölkeretnek mindazok, kik meghívókat meg nem kaptak volna — s arra igényt tartanak, eziránt biz. elnök Szunyoghgy Bertalan (lakik Hatvan u) által intézkedni. — A beletti díj: személyenkint 2 ft; a páholyok felett a rendes színházi árak mellett szinte a biz. elnöknek intézkedni. — A jogász segélyegylet és kölcsönpénztár első alapjának javára 1000 db. 50 kros sorsjegy lócsátatott ki, melyek már nagy részben elköltek. — A nyereimtárgyak rész nt magok a joghallgatók által — részint pedig kegyes adományozók által gyűlnek be, s az eddigi ígéretek is beszámítva, száma nézve megközelítik a százat, melyek között igen szép díszmütárgyak leundek. — Belétti jegyek előre váltak Kubinyi és Szatmáry Testvérek (Piacz) kereskedésében s este a színházi pénztárnál. A kegyes felvilágosítók pontosan feljegyeztetnek s annak idejében hirtalig is közöltetni fognak. — A balesélyi alkalmával a zene és táncdarabokat a színház megerősített zenekar és Balázs Kálmán kitűnő zenetársulata adja elő.

Végül megemlítjük, hogy ez alkalomra bála a nyál K o m l o s s y I m r é n é urhölgy kértett fel és nyeregett meg a joghallgatók által.

A Batthyányi utcán ültetett fák díszes — és czélzerű voltár volt már e lapokban szó. Azonban, fájdalom, itt is, mint a más utcákon azt tapasztaljuk, hogy a fáknál a karókat éjénként ellopják, sőt most már a faágakat is tördelik, úgy hogy ha ez így megy, mindenkinek elmegy a kedve az ültetésről és növeléstől; a mire pedig poros városunkban, kivált nyáron át, nagy szükség volna. — A tizházigazga minden 4-5 héten megjelen nálunk örző állítást, vagy örzőpént követeli. Miért fessünk? Nincs semmi használa? Jó volna erre éberebb figyelmet fordítani az illetőknek. B e k ü l d e t t.

A cotillonjelvényekről. (Ordn.) Az idei hósang farsang második fele sok élvezetet ígér a közönségben levő táncvigalmakat tekintve. — A vigalmak sorozatát febr. 1-én a nőegylet által a városház nagy termében s mellékszeleiben rendezendő táncestély nyitja meg; ezt követi mindjárt 5-én a jogások, majd 12-kén a kereskedő ifjak táncvigalma, mindkettő a tánc teremmel alakított színház térs helyiségében; ugyancsak a színházban a nagy közönségnek 20-és 27-kén nagy álaros bálók rendezetnek Carneval herceg ő fensége tiszteletére.

Rendszerint a bálú tudósítók csak a vigalmak megő-téte után látnak napvilágot, a perszel szívű boldog reporter akkor szokta megénekelni a fekete és kék szemcsillagokat, a Sylphid alakú termeteket s szelző könnyedségű lábacskákat. — Tegyük ezuttal kivételt; szóljunk megelőző a táncvigalmak egyik elmaradhatlan alkateszéről a cotillonról, mit magyarul fűzér — vagy helyesebben lepke-táncznak szoktunk nevezni.

E telivér francia eredetű s mindkét nemű táncosokra egyiránt vonzó táncot a sorozatból kihányani annyira lenne, mint az egész táncestély maradoandó emléket megsemmisíteni. — A Cotillon varázshatalma irányát az az estélynek, — mig ezt el nem tánczolgják, nem távozhatni a táncestélyből, — döntő befolyással bír ez az egész táncestélyre, ha a Cotillon nem jól sikerül, ha nem az választ — s a bonyodalmak végetével nem az jut páru, kit óhajtnak, kivel letenni leginkább szeretünk, vége ránk nézve az egész mulatságnak.

— Hallja édes Eugen, sikerült kivinnem, hogy Delisle darabja elő fog adni.

— Annak igen örvendék; mikor kerül színez? — Még nem egy hamar; talán fél év múlva, talán később.

— S a darab címe? — „Tudni kell éni”, tartalma kissé valószínű lesz, de mégis megförtéhető, — azonban az egész igen mulattató.

Türtem a fejemet rajta, hogy hol hallottam már egyszer ezen címet. De biz az nem jutott eszembe, — s elvátsom barátomat!

Valami kedvenc munkám és a nedves idő oia háza tartották több napon át. Egy este ismét hallám a dalt szómból fölött, s nem tudtam többé parancsolni magamnak, vettem botomat s kalapomat, s felszaladtam a lépcsőn, hogy magamat pomszedőmnek mint éneke hádás csodálta beutassam. A szolgáló bejelentette, s elfogadtak, s egy kényelme-em berend-zett szobába vezetetttem be. A kandelábil, melynek tize egy halvány nő szép arcát világitotta meg, Heléne ült. Szómdőm Dunois ur pedig, az én zubbonyos hordáromnak, hangjegyirónak, szimfionómnak és javitókommnak szakasztott mássa volt. Még a hang, az is ugyanaz volt.

Dunois urral nem sokára édes beszélgetésé elegyűdött; a mint távozni akartam, kért hogy maradjak még. Később ájtott Dunois kisasszony is, — ki festészeztet foglalkozott, s retentenes pomszokban tart ki a műrausok ellen. Dunois asszony szeretetteljesen végigszálta őt, Dunois ur azonban nevetve mondá: „Ő édes kisasszony nem szabad mindent oly igen szíveze venni, tudni kell éni!”

— Ez a címe egy új színdarabom, — mondám, — melyet legközelebb az Odeon színházban fognak előadni, valami Delisle írta.

Dunois ur kissé mosolygott és mondá: Kizűnt maradt szép legyen, minfán már szomszédok vagyunk és remélom megvárkozunk — a darabon én irtam. De kérem, — köztünk maradjon. — Minden bizonynyal Dunois ur.

(Folyt. köv.)

kereskedőkre, minek fő oka csakis sáros ntkában rejlik; piacznk is a volt alig volt látható egy pár szekér, kevés életmentekkel; a kenyér drága nem kapós. A tegnap jelzett szalonozatlanok Időjárásunk komor felbős,

gos erdeszeti egyesületnek assa városában megtartott 19. évi közgyűléséről.

(Vége)

d a idejére tiszta számokban megam nem mondatott ki. — miután ezt zése után nyert adatok alapján az erre hivatott szakértő, az erdeszeti tuzbeni utmutatásához képest czélzesehatja, miután az időt kiszabott számlított adatok nélkül nem is lehet megemlített különben általánosság, a jegyenye-fenyő s bükk fordítja az zonyokhoz képest 80—100, a tölgyé 40 év közt lehet

velésre vagyis új bőlítésre a t es út jelöltetett meg, mindazáltal gyvészsel, hogy az erdők közt lévő onások kioldítása mestersézközlendő.

rdei használat megm nem fokra, melyet a kassai erdők zését illető kedvező viszonyok folyk, mívegre azonban a fábólalbi erbb értékesítési pontokkal alkalmas skal való összeköttetés szükséges, a városnak vízi út is áll rendelkez

hetőnek nyilvánítottat a s z ó n alkalmazása is, mindazáltal oly kért ne a vevő vásárlója látna, ki anor az erdő jövő meiföldítésére semmi szót, és csak a saját érdekét követi

szót, az az erdő-bívalti saját közögei s, azután a kez fiat vagy adja el, kőnt, hogy a fiat vagy égetendő szent zonyos szeszűdséleg meghatározott egye

testetek, vagy is pörögök a g y g zere kánot ott, hogy az a fenförgök rínt besztári az erdőreidező fel

edig végül az erdőrendezés és munkálatait illető, ezekre nézve a a közvetlenül szertett megyozók keltett nyomán, hogy az eddig tett munkálatok megozó része felsele-

mm példaként a leg számtu próba- a a földet kiszántásra és a mellék érenek el nem különítése, — s hogy adni ereményeknek jelentékenyebb zben teljes jóváértelölésített ve-

erő növekedésén való felfoga- en nem czélra vezet, — s hogy az enlézési feladatok alapos keresztlükéletesen szakított erdő-rendezőre

ni az egyesület közgyűlésére vonat- zomatokat, — engedélysek meg más egyezmen:

asa városa az egyelti tagokat szives vendég-szeretettel fogadja, a gyüle- lalt folytonos előzk-nységgel ma- zu díszes ellátás-beszécsite, — bues polgártársaitól, az egylet minden melkkel távozott ez évi közgyűlése

Zivulna József.

Jan. 18. Cs. arany 5. 80 ezüst 120.50. s a kiadótlalud. Oláh Károly.

érbe kiadó
y 6 évre
old föld
asi pusztán.

— több szobából álló lakrészek-
pulettel ellátva; a hozzátartozó
Értekezhetni felőle e lapok kiadó-
199. 13 —

FY LAJOS
orás Debreczenben.

Holtja a városba piazzi részén
v. Török hó: ezimzett do-
ny, szivar s bélyeg-eladási helyisé-
vel egybeköttesedjen.

Van szerencsém a t. e. közönség
gyelmebe ajánlani a legdusabban fel-
szertelt órákatáramat, a lehető
gölesőbbre leszállított óron,
gy évi irásbeli jótállás
mellett.

Ezüst horgonyórák 15
rubin köré, patent úveg-
11. 14-16
Félm. angol mintára - 15-18
Kettős fedellel - 15-18
mintára - 19-24
Remontori - 25-36
Horgonyórák, melyeket
felhuzni soha sem
kell - 40-45
8 napos pendul-óra - 19-25

ők olesásághoz képesti jutányos árak
óramat, francia 8-14 napig járó
rom, bronzvasz óntvényóku
a függő aranykeretes órámat, inga
a legnagyobb, tökéletesen kielégítő

rábam hirtelen olesásághoz képesti
gy évi jótállás mellett,
k valódi értékekben, s mivel nálam
közönségen rajta van, a csere a t. e.
s biztos.

elések a level átvételétől számítva
el eleven, csak is egész tökéletes kipró-
kizálemelő.

rák készítését vagy ócsák
sitem.

4. 37

